

L. 9. Juliol - 37

Estis desolada Nàrcis: Acaben de
dir-me al que has fet i em miro
de recordar-me. Beus? ja t'ho deia,
noia ja que te n'assessis al llit i no
has rebut creus. Un altre dia, fes-me
el favor de romancha com una pedra
al teu llit encara que sapigues que
teus vint cartes a l'office. Despres, n'
el rondar tanta estona pel passadís
fo por, si que en anibas a la tua
cambra has fet més del que debia,
ja ho veus, ho heu perdut tot! Nàrcis,
per l'amor de Déu! fes més bondat: ja
t'he dit que t'escipapris i ho farà:
aquesta serà la primera carta d'aquelles
que et vindran cada nit a hora n'no
fes més bondat. Com que et trobo
mulla, afortunadament, ja perds la fo-
rmalitat i cal que no sigui. Ja veu-

dirare tot el dia perquè no estic pas
contenta si t'he de veure tot el temps
que em queda d'estar a aquí, a un
pis de distància. Si sabelis com em
faltà, com encoro la teva companyia.
Seris una mica, un bon minut.

Estimat amic, tornant un egoista, les
de llampardais o del pis sigui però
no et cansis. Bonu, suspicatu, somnia
tristes, tot el que vulguis però fora't
ho!

Ve lo tinguet temps de llegir mié
que dues vegades la teva Mahalta però
la primera impressió és que és bellissim.
una. Frotare si li totes el ritim!

Deuà t'ho diré. Tu no esquivis fins
un dia que en tingués unlla pomes,
que estigués reparat i que no et costi
el meü petit esfor. Fara fondat?
Alavon fi et diré que et marco.

Perec